

عنوان مقاله:

نگاهی به اصول و قواعد شهر سازی سبک تهران در جداره ها با تاکید بر میادین

محل انتشار:

دومین کنفرانس شهرسازی، مدیریت و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سارا احمدی - دانشگاه هنر تهران

امید توژنده جانی - دانشگاه شهید بهشتی تهران

خلاصه مقاله:

بر مبنای سنت دیرینه جهانی و ایران زمین، که پایتخت هر کشور پدیده دولت و ملت آن کشور به سوی جهان است، پایتخت دولتتاجار نیز نمود اندیشه ها و شیوه نگرش حاکم بر جامعه در دوره ای مشخص از تاریخ ایران است. گرچه این اندیشه متأثر از فرهنگ بیگانه هو تحولات جهانی واقع بر آن می باشد، در این دوره همچنان حضورافق هایی روشن از ادامه حیات شیوه معماری و شهرسازی ایرانیمشاهده می شود التقاط این دو نگرش (معماری بومی ومعماری فرنگی) به تولد سبک تهران در دوره ناصرالدین شاه منجر شد کهخویشتن را از دو منظر به جهان عرضه کرد. نخست با بهره گیری از دستور زبان مکتب اصفهان و اصولی مانند ترکیب، تباین و پیوستگی، و دوم با ابداع اصولی نظیر اقتباس از معماری و شیوهشهرسازی فرنگ، برون گرایی و عملکردگرایی که هویت این سبک را سبب می شده اند. بستر تجلی قواعد سبک تهران تمام عرصه شهر است، لیکن میادین و خیابان های تازه احداث به عنوان مکان مناسبتبلور کالبدی این اصول می توانند آغازی بر این مسیر باشند. این نوشتار ابتدا به مکان ظهور، زمینه های شکل گیری، تولد سبک تهران و تاثیر آن در شهرسازی پایتخت اشاره کرده و سپس به بیان اصول سبک تهران در جداره ها از منظر شکل شناختی می پردازد، که شکل گیری آن ها بر مبنای دو رهیافت متفاوت که مقصدی یگانها می پیمایند بوده است، و درانتها با ذکر نمونه هایی از میادین اینسبک، تبلور کالبدی اصول و قواعد آن را باز شناسی می کند.

کلمات کلیدی:

اقتباس، معماری التقاطی، سبک تهران، اصول و قواعد، جداره های میادین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607121>

